

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1516/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.20.865/2022/15. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását. Alkotmányjogi panaszában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.20.865/2022/15. számú ítélete, valamint az Egri Törvényszék 1.Pf.20.033/2022/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó az alapul fekvő szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló peres eljárás I. rendű alperese volt. A II. rendű alperes 2010-től befektetési tevékenység látszatát keltve, de annak tényleges folytatása nélkül egy piramisjáték elvén működő rendszert épített ki, melybe a II. rendű alperes és társai újabb személyeket vontak be, akiknek a befektetéseiből fizették ki a korábbi belépőknek járó összegeket. Ezen rendszer működtetése során a II. rendű alperes és társai a befektetőknek tőkegarantált banki hozamnál magasabb hozamot ígérő befektetési lehetőséget ajánlottak, továbbá olyan személyeket is bevontak, akik ellenérték fejében ingatlanfedezetet nyújtottak a befektetés biztosítására. Az indítványozó befektetőként, a felperes ingatlanfedezet biztosítójaként került a szerződéses rendszerbe; az indítványozó és a II. rendű alperes mint megbízott között létrejött megállapodás alapján az indítványozó ügyvédi letétbe helyezéssel befektetési célú kölcsönt bocsátott a II. rendű alperes rendelkezésére. A II. rendű alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy 90 napon belül tőzsdei és tőzsdén kívüli

műveletekbe fekteti be az átadott összeget, és minden hónap 10. napjáig kötelezettséget vállalt hozam fizetésére és elszámolásra. A befektetés határidejét egy évben határozták meg azzal, hogy a rendelkezésre bocsátott tőkét 2013. augusztus 15-ig kell az indítványozó számára visszafizetni. A II. rendű alperes kötelezettséget vállalt jelzálogbiztosíték nyújtására is. Az indítványozó mint zálogjogosult és a felperes mint zálogkötelezett között 2012-ben jelzálogszerződés jött létre kölcsöntartozás és járulékai visszafizetése biztosítása céljából, amelyben zálogtárgyként a felperes tulajdonában lévő egrri ingatlant határozták meg. A II. rendű alperes a felperes részére 10 hónapon keresztül mindezért havi 2–2 500 000 Ft ellenértéket ígért, amely kötelezettségvállalást nem foglalták okiratba. 2012. október 10-én a felperes mint jogosult és a II. rendű alperes mint kezes között kezesi szerződés jött létre, amelyben rögzítették, hogy amennyiben az indítványozó érvényesíti jelzálogjogát a felperessel szemben, és ezért a felperes kárt szenved, a II. rendű alperes köteles a felperes valamennyi anyagi kárát megtéríteni. A szerződések megkötésekor a felperes és az indítványozó abban a hiszemben jártak el, hogy a II. rendű alperes jó üzleti lehetőséget kínál számukra, azonban a II. rendű alperes a megállapodásban foglaltak ellenére az indítványozó által rendelkezésre bocsátott tőkét nem fizette vissza, azután hozamot nem fizetett, továbbá a felperesnek az ingatlanfedezet biztosításáért sem fizetett ellenértéket.

- [4] A II. rendű alperest a Fővárosi Törvényszék bűnösnek találta csalás bűntettében és okirathamisítás vétségében. A felperes, valamint az indítványozó a büntetőeljárásban sértettek voltak, polgári jogi igényt nem terjesztettek elő. A II. rendű alperes 2015-ben kötelezettséget vállalt arra, hogy az indítványozó által rendelkezésre bocsátott összeget visszafizeti a büntetőeljárás lezárulását követően.
- [5] A felperes keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a felperes és az indítványozó között létrejött jelzálogszerződés, valamint a közjegyző előtt tett egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat semmis. A felperes annak megállapítását is kérte, hogy az alperesek között megkötött szerződések érvénytelenek – többek között – a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 200. § (2) bekezdése és 207. § (6) bekezdése szerinti semmisségi okokból.
- [6] Az elsőfokú bíróság többszörös hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárásában meghozott ítéletével a keresetet elutasította, valamint megkereste az ingatlanügyi hatóságot annak érdekében, hogy a felperes tulajdonát képező egrri ingatlanra az indítványozó javára kölcsön és járulékai erejéig jelzálogjogot jegyezzen be.
- [7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperesek között megkötött kölcsönszerződések, a felperes és az indítványozó közötti jelzálogszerződés, továbbá a közjegyző előtt közokiratba foglalt felperes által tett egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat érvénytelen.

- [8] A jogerős ítélettel szemben az indítványozó élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú ítéletet helybenhagyó döntés meghozatalát kérte. A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [9] 3. Az indítványozó a fenti előzményeket követően nyújtotta be – az Alkotmánybíróság főtitkárának hiánypótlási felhívására kiegészített – alkotmányjogi panaszát.
- [10] Az indítványozó szerint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.20.865/2022/15. számú ítélete, valamint az Egri Törvényszék 1.Pf.20.033/2022/9. számú ítélete az Alaptörvény több rendelkezését sérti, így a Nemzeti Hitvallást, a B) cikk (1) bekezdését, az M) cikkét, a T) cikk (1)–(3) bekezdését, a Q) cikk (2)–(3) bekezdését, az I. cikk (1) bekezdését, a III. cikk (1) bekezdését, a VI. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (2) bekezdését, a XXVI. cikkét, a XXVIII. cikk (1)–(2) és (7) bekezdését, valamint a 25. cikk (1) bekezdését, az alábbiak szerint.
- [11] Az indítványozó szerint sérült az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése, mert a bíróság a felperessel nem egyenlő félként kezelte, vele szemben magasabb követelményt és felelősséget támasztott azzal, hogy neki fel kellett volna ismernie a szerződés jóerkölcsbe ütköző jellegét. Ezzel szemben a felperes minden kötelezettségvállalása alól mentesült, az indítványozó szerint befolyásos házasársára tekintettel.
- [12] A tisztességes eljáráshoz való joga sérelmeként részben az eljárás „szándékos elhúzását” jelölte meg, melynek során a bíróság a felperessel összejátszott, ennek folytán pedig az eljárás több, mint 10 évig tartott. Emiatt az indítványozó több alkalommal panasszal élt különböző szerveknél (például ügyészség, Igazságügyi Minisztérium, Belügyminisztérium stb.), sikertelenül. Előadása szerint az eljárás során „tárgyalások nem kerültek megtartásra vagy semmilyen érdemi munka nem folyt az adott tárgyaláson, vagy tárgyalásokat halasztottak el”. Érvelése alátámasztásául hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) 22195/20. számú ítéletére, melyben az EJEB elmarasztalta a Magyar Államot az indítványozó ügye elhúzódása miatt. A fentiekben túl álláspontja szerint a Kúria és az alacsonyabb szintű bíróságok „együttesen, nyíltan és burkoltan, büntetésvégrehajtó, jogalkotó és törvényhozó funkciókat vontak magukhoz, és a tények alapján a felperessel vélhetően konspiráltak”. Az indítványozó szerint az eljárás során az EJEB ítélete figyelmen kívül maradt, hiszen a „szándékos időhúzás” az EJEB ítélete után is folytatódott, ami ellentétes a Nemzeti Hitvallással, az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdésével, és a Q) cikk (2)–(3) bekezdésével.
- [13] Az indítványozó szerint az Egri Törvényszék jogerős ítélete, melyet a Kúria hatályában fenntartott, egy olyan elvi döntésen alapult, amely *expressis verbis* rögzítette, hogy „az éves 30–60%-ot meghaladó hozamígéret már jóerkölcsbe ütköző szerződést valósít meg”. Álláspontja szerint azáltal, hogy a Kúria az ígért hozam nagyságából vont le következtetést arra vonatkozóan, hogy a szerződés jóerkölcsbe ütközik, súlyosan megsértette a szerződési szabadsághoz fűződő, Alaptörvény M) cikkében rögzített jogát. A szerződési szabadság sérelmén túl – érvelése szerint – a Kúria hozamígérettel

és a jóerkölcsbe ütközéssel kapcsolatos megállapításaival a jogállamiság elvét is megkérdőjelezi; szerinte ugyanis a Kúria nem határozhatja meg, hogy mi a piacon elérhető maximális hozam, mert ez jogalkotásnak minősül. Erre tekintettel a támadott ítélet sérti az Alaptörvény T) cikk (1)–(3) bekezdését is.

- [14] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (2) bekezdését sértőnek tartja, hogy a Kúria szerint az indítványozó a csalást felismerhette, esetleg részt vehetett benne. Álláspontja szerint ez ellentétes a II. rendű alperes bűnösségét kimondó ítélettel, és az indítványozó bűnösségének benyomását kelti.
- [15] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, III. cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (7) bekezdését idézve előadta, hogy a bíróság kötelessége, hogy indokolt döntést hozzon, ahol az indokolás részletessége és az indokok logikai összefüggése a jogbiztonságból fakadó követelmény. Szerinte az, hogy a Kúria ítélete indokolásában új érvek jelentek meg, melyekre már nem tudott reagálni, a jogorvoslathoz való jogát sérti.
- [16] Az indítványozó idézte az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdését, mellyel összefüggésben ismételten a támadott ítéletek indokolásával összefüggő aggályait adta elő: „Az egri bíróságok tudták mit kell ítélniük, de indokolni nem tudták.”
- [17] Az Alaptörvény XXVI. cikkére hivatkozva egy informatikai hibához hasonlítja a Kúria saját korábbi döntésére való hivatkozást. Szerinte a korábbi döntéssel a Kúria jogszabályt alkotott, ami az ügy tisztességes elbírálásával is ellentétes.
- [18] 4. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [19] 4.1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megállapította, hogy az indítványozó perbeli jogi képviselője a Kúria ítéletét 2023. május 16-án vette kézhez, és a személyesen eljáró indítványozó alkotmányjogi panaszát 2023. június 19-én, tehát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be elektronikus formában az elsőfokú bírósághoz.
- [20] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és az eljárásban alperesként való részvételére tekintettel érintettnek minősül.

- [21] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [27. § (1) bekezdés *a*) pont], hogy a panaszos Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjával összefüggésben következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata a tekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének valószínűsítésére alapítható. A jelen indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az Alaptörvénynek az indítványban megjelölt B) cikk (1) bekezdésére az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint csak a kellő felkészülési idő hiányával, illetve a visszaható hatályú jogalkotás tilalmával összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz {lásd például: 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [86]–[91]; 3041/2014. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a B) cikk (1) bekezdés sérelmét más okból állította, így a támadott bírósági határozatok vélt alaptörvény-ellenessége e rendelkezéssel összefüggésben nem vizsgálható érdemben.
- [22] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésén túl az Alaptörvény számos rendelkezését megjelölte alkotmányjogi panaszában, melyek nem mindegyike tekinthető olyannak, melyre alkotmányjogi panasz alapítható. Így – az Alkotmánybíróság gyakorlatának megfelelően – nem tekinthető az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának a Nemzeti Hitvallás, az Alaptörvény a T) cikk (1)–(3) bekezdése, a Q) cikk (2)–(3) bekezdése, az I. cikk (1) bekezdése, XXVI. cikke, valamint a 25. cikk (1) bekezdése, így a támadott bírósági határozatok vélt alaptörvény-ellenessége e rendelkezésekkel összefüggésben nem vizsgálható érdemben {lásd például: a Nemzeti Hitvallás és az I. cikk (1) bekezdése tekintetében 3439/2023. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [10]; a T) cikk (1)–(3) bekezdése és a Q) cikk (2)–(3) bekezdése tekintetében: 3049/2023. (II. 8.) AB végzés, Indokolás [10]; a XXVI. cikk tekintetében: 3286/2019. (XI. 5.) AB végzés, Indokolás [16]; 27/2021. (XI. 5.) AB határozat, Indokolás [55]; a 25. cikk (1) bekezdés tekintetében: 3439/2023. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény M) cikke, az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése, a VI. cikk (1) bekezdése, a XV. cikk (1) bekezdése, a XXIV. cikk (2) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1)–(2) és (7) bekezdése az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülő tartalmat hordoznak, így azokra alkotmányjogi panasz alapítható. Az Alaptörvény M) cikkével összefüggésben az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az Alaptörvény e rendelkezéséből levezethető szerződési szabadság nem alapvető jog, azonban önálló alkotmányos jogként élvezzi az Alaptörvény védelmét és olyan, Alaptörvényben

biztosított jognak minősül, amelynek sérelmére az Abtv. szerinti alkotmányjogi panasz alapítható {33/2015. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [26]–[27]; 3496/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [22]}.

- [23] 4.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az 52. § (1b) bekezdése pedig meghatározza, mikor tekinthető a kérelem határozottnak. Az indítvány a határozottság követelményeit az alábbiak szerint részben teljesíti: tartalmazza *a*) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására (Abtv. 27. §); *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést (a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.20.865/2022/15. számú ítélete, valamint az Egri Törvényszék 1.Pf.20.033/2022/9. számú ítélete); *d*) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését; valamint *f*) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét és azokat semmisítse meg.
- [24] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az *e*) pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság szerint az indítványozó által megjelölt egyes alaptörvényi rendelkezések és az indítványozó által hozzájuk kapcsolt indokolás nem hozható egymással alkotmányjogi összefüggésbe. Így nem tekinthető adekvát indokolásnak a XV. cikk (1) bekezdésére vonatkozóan előadott érvelés: az indítványozó szubjektív benyomásai arra vonatkozóan, hogy vele szemben a bíróság valamilyen követelményeket támasztana, nem teszik a felperest és alperest homogén csoportba tartozóvá. Ugyancsak nem hozható összefüggésbe az M) cikkből kiolvasható szerződési szabadság a jóerkölcs kategóriájának bíróságok általi mikénti értelmezése tekintetében előadott indítványozói indokolással.
- [25] Az Alkotmánybíróság mindazonáltal megjegyzi: a szerződési szabadság nem jelent minden korlátozás nélküli szerződéskötési lehetőséget, a jóerkölcs éppen egy ilyen korlát, a szerződési szabadságból nem következik, hogy bárki, bármilyen tartalmú szerződést megköthet. Az indítványozó szerint továbbá az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (2) bekezdését sérti, hogy a Kúria ítélete olyan benyomást kelt, mintha az indítványozó a csalást felismerhette volna, esetleg részt vehetett volna benne. Az Alkotmánybíróság rámutat: az indítványozó nem adott elő olyan érvelést, amiből kiolvasható lenne, hogy miért és mennyiben tartja az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésébe ütközőnek a támadott ítéleteket; a XXVIII. cikk (2) bekezdése pedig az ártatlanság vélelmének elvét rögzíti, mely alapértelmezetten büntetőeljárás alapelv, így a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló polgári perrel, az ott született bírósági döntésekkel és a peresztességgel nem hozható összefüggésbe akkor sem, ha esetlegesen a döntés a peres fél szubjektív érzéseit sérti.

- [26] A Kúriának az a megállapítása, hogy helytállóan utalt arra a másodfokú bíróság, hogy az indítványozónak a szerződéskötés egyéb körülményei alapján is tudnia kellett a II. rendű alperes jóerkölcsbe ütköző motivációjáról, azaz arról, hogy az általa ajánlott befektetés nyilvánvalóan nem legális, nem teszi vitássá az indítványozó büntetőjogi értelemben vett ártatlanságát. Ugyancsak nem teremti meg az értékelhető összefüggést az indítványozói érvelés a támadott bírósági döntések indokolásának részletessége (illetőleg sokkal inkább hiányossága) és az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében rögzített kegyetlen bánásmód és kínzás tilalma, a hatósági jogkörben okozott kárra vonatkozó XXIV. cikk (2) bekezdése, a XXVIII. cikk (7) bekezdésére, valamint a XXVI. cikkre vonatkozó indítványozói érvelés között. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza: az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdése a hatóságok által jogellenesen okozott károk megtérítésére teremt Alaptörvényben biztosított jogot, így tisztán magánjogi tárgyú bírósági döntésekre nem vonatkoztatható, azaz a jelen ügyben a támadott bírói döntés e rendelkezéssel nem hozható ilyen módon sem összefüggésbe. Erre tekintettel az Alaptörvény fenti rendelkezéseivel kapcsolatban előadott indítványozói indokok, valamint részben az érdemi alkotmányjogi összefüggés hiánya alapján nem volt lehetőség a támadott ítéletek érdemi alkotmányossági vizsgálatára.
- [27] 4.5. Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti követelményének ugyanakkor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben eleget tesz. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság a befogadhatóság tartalmi követelményeinek meglétét e rendelkezés tekintetében vizsgálta.
- [28] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {lásd például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Ezeknek a feltételeknek az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem felel meg.
- [29] Az indítványozó szerint a tisztességes eljáráshoz való joga az eljárás szándékos elhúzása, valamint az ígért hozam nagyságának és ebből fakadóan a jóerkölcsbe ütközésnek a bíróság általi értelmezése, továbbá az indokolás hiányosságai folytán sérült.
- [30] 4.5.1. Az Alkotmánybíróság az indítványozó érvelésével összefüggésben elsőként arra mutat rá, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok

tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}

- [31] 4.5.2. Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az indokolási kötelezettség konkrét ügyben történő megsértésének kételye nem merül fel: mind a másodfokú bíróság, mind a Kúria számot adott a döntését alátámasztó lényeges érvekről. Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság itt is hangsúlyozza, hogy önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [32] 4.5.3. Az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog sérelme tekintetében az Alkotmánybíróság több polgári ügy vonatkozásában is úgy foglalt állást, hogy az eljárás elhúzódása miatt bekövetkezett esetleges jogsérelem az alkotmánybírósági eljárásban nem orvosolható {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [8]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}. Az Alkotmánybíróság az ügy észszerű időn belül történő elbírálásának jogával összefüggésben külön is kiemelte, hogy az Alkotmánybíróságnak – szemben az EJEB-bel – nincs hatásköre arra, hogy egy adott bírósági eljárás jelentős elhúzódásából eredő következményeket enyhítse vagy orvosolja {3174/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [20]; 3247/2018. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [33] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság szerint az alkotmányjogi panaszban rögzített érvek nem alkalmasak arra, hogy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét felvessék vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést megalapozzanak {hasonlóan lásd: 3060/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [41]}.
- [34] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjában, az Abtv. 29. §-ában, továbbá az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjában foglalt követelményeknek, ezért nem fogadható be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel az alkotmányjogi panaszt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. április 9.

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető, alkotmánybíró*

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró*

*Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró*